

Kamila Skolimowska

Dominik Łubek

Mikołaj Łubek

kl 4B

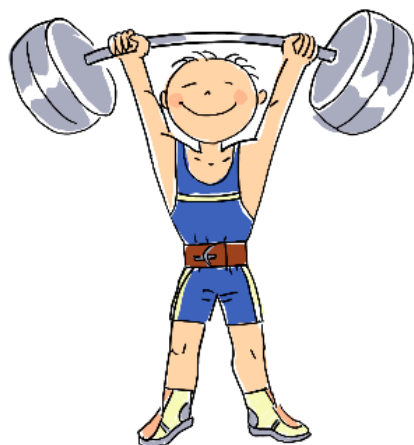
Kamila Skolimowska urodziła się 4 listopada 1982 roku w Warszawie. Mieszkała w naszej dzielnicy- Gołław.

Wychowywała się w sportowej rodzinie. Jej mamą była Teresa Skolimowska, która uprawiająca rzut dyskiem. Tatą był Robert Skolimowski- wielokrotny mistrz Polski, medalista mistrzostw świata i Europy w podnoszeniu ciężarów.

Brat Kamili, Robert, również był sportowcem – rzucał dyskiem i pchał kulą.

Nauczycielem wf była wieloletnia reprezentantka Polski w pchnięciu kulą Ludwika Chewińska.

Już jako kilkuletnie dziecko Kamila wykazywała się dużą sprawnością fizyczną. Uwielbiała robić fikołki, mostki i brzuszki. Chętnie jeździła na rowerze, hulajnodze czy łyżwach. Przejawiała również ogromny talent pływacki. Największą frajdę sprawiały jej skoki do wody. Kamila od zawsze miała wielkie wsparcie w najbliższych. Rodzice zachęcali zarówno Kamilę jak i jej starszego brata Roberta do tego by zainteresowali się sportem. Wyznawali bowiem zasadę, że sport uczy: rzetelności, tolerancji, odwagi, kompromisu oraz pracowitości i to właśnie chcieli przekazać swoim dzieciom.

Mając 9 lat Kamila rozpoczęła trenowanie podnoszenia ciężarów
Po dwóch latach ciężkiej pracy uzyskała 60 kg w rwaniu i 90 kg
w podrzucie. Ten wynik zagwarantował jej brązowy medal Mistrzostw Polski
Seniorek rozgrywanych w Elblągu. Niestety z powodu restrykcyjnych
przepisów przygoda Kamili z tym sportem dobiegła końca. Rodzice rozpoczęli
zatem poszukiwanie innej dyscypliny sportu dla swojej córki.

W szkole podstawowej przy ulicy Afrykańskiej były dwie klasy sportowe: jedna o profilu wioślarskim, druga lekkoatletycznym. Chcąc nawiązać do sukcesów swojej ciotki Barbary Wojciechowskiej (m.in: olimpijki z Montrealu) Kamila zdecydowała się na wioślarstwo. Jeszcze wtedy trenowała jednocześnie dwie dyscypliny: wioślarstwo i podnoszenie ciężarów, z których ciężko było jej zrezygnować.

W wioślarstwie Kamila radziła sobie bardzo dobrze - biła rekordy klasy oraz szkoły, dzielnie rywalizowała z chłopcami, startowała w zawodach, odnosiła sukcesy, ale czuła, że nie jest to sport, którego uprawianie sprawia jej radość, dlatego zrezygnowała.

Kilka miesięcy grała jeszcze w siatkówkę w klubie Skra Warszawa, ale to również nie było to czego szukała.

Jako trzynastolatka trafiła wraz z bratem na stadion Legii, gdzie spróbowała rzutu młotem, wówczas jeszcze nowej dyscypliny. Szybko okazało się, że ma do niej wrodzony talent, gdy dwa miesiące później zaczęła osiągać pierwsze sukcesy. Przez kolejne cztery lata często startowała głównie w zawodach juniorskich.

Kiedy miała niespełna 14 lat została mistrzynią i rekordzistką Polski, a rok później mistrzynią Europy junierek

Igrzyska Olimpijskie Sydney w 2000 r.

Mając niecałe 18 lat pojechała na swoje pierwsze Igrzyska Olimpijskie do Sydney w 2000 r. 29 września zdobyła złoty medal olimpijski posyłając młot na odległość 77,16 m. był to jej trzeci rzut w trakcie zawodów finałowych i to on dał jej zwycięstwo.

Kamila Skolimowska ustanowiła swoim rzutem rekord Polski oraz rekord świata junierek. Została również najmłodszą mistrzynią olimpijską w polskim sporcie.

Mimo podróżowania do wielu pięknych miejsc na całym świecie najchętniej wracała do domu. Skolimowska wiedziała też, że jedynie ciężką pracą i konsekwencją zdoła osiągnąć sukces.

Jednak, sława nigdy nie uderzyła jej do głowy, m.in. odrzuciła propozycję stypendium i bezpłatnych studiów na College Uniwersytetu Yale chcąc pozostać w domu.

Kamila Skolimowska nie zajmowała się jedynie sportem.

Kiedy emocje olimpijskie opadły Kamila wróciła do szkoły i przystąpiła do egzaminu dojrzałości. Po skończonym liceum rozpoczęła studia najpierw w Wyższej Szkole Społeczno-Ekonomicznej, by po licencjacie przenieść się a Wydział Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego.

Kamila na początku trenowała w klubie Warszawianka, ale postanowiła przenieść się do Gwardii Warszawa.
W związku z tym, że był to klub policyjny Kamila mogła starać się o etat w policji.

Szkolenia odbyła w Legionowie, po ich zakończeniu pracowała w oddziale prewencji w Iwicznej pod Piasecznem, w randze sierżanta. Pracę w policji traktowała jako formę zabezpieczenia na życie po zakończeniu kariery sportowej.

18 lutego 2009 r. Kamila Skolimowska zastąpiła podczas zgrupowania polskich lekkoatletów w Portugalii. Zmarła w drodze do szpitala z powodu zatoru w tętnicy płucnej. Została pochowana w Alei Zasłużonych na warszawskim cmentarzu na Powązkach.

W sierpniu 2009 roku we Władysławowie
w tamtejszej Alei Gwiazd Sportu odsłonięto gwiazdę z
jej imieniem

FUNDACJA

W grudniu 2010 roku założona przez jej rodzinę i przyjaciół Fundacja, która pomaga młodym, kontuzjowanym sportowcom, promuje sport a w szczególności lekkoatletykę wśród dzieci i młodzieży oraz organizuje popularne imprezy m.in.: Memoriał Kamili Skolimowskiej.

Prezesem Fundacji został Robert Skolimowski.

W naszej dzielnicy imię Kamili Skolimowskiej nosi rondo w okolicy Balatonu

oraz boiska naszej szkoły

Osiągnięcia:

- **Złoty medal igrzysk olimpijskich w Sydney 2000 (rzut młotem)**
- **Srebrny medal mistrzostw Europy w Monachium 2002**
- **Brązowy medal mistrzostw Europy w Göteborgu 2006**
- **Złoty medal młodzieżowych mistrzostw Europy w Bydgoszczy 2003**
- **Złoty medal mistrzostw świata juniorów młodszych w Bydgoszczy 1999**
- **Złoty medal Mistrzostw Europy juniorów w Lublanie 1997**
- **12-krotna mistrzyni Polski**

